

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Missam applicare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

probabilis, quam tenent Boscius & Tamburinus. *part. 10. tractat. 15. resolutione 43.*

9. Pater Bordonus in *Conc. Regul. tom. 1. resolut. 25. num. 28.* putat in decretis Urbani VIII. prohibentibus, ne Sacerdotes, qui magnum stipendium pro Missa celebranda acceperunt, partem illius sibi retineant, non imponi obligationem nisi peccati venialis. Quia non continent poenam gravem, nec habent clausulam, ex qua colligatur gravitas obligationis. Prætere non viget obligatio restituendi ex damnificatione, nisi quando inferitur grave damnum, quod damnum in nostro casu nulli inferitur: non ei pro quo dicitur Missa, cum pro eo revera Missa dicatur, non Sacerdoti celebranti, cum voluntarie recipiat stipendium taxatum: hanc opinionem admittit Tamburinus, & Pellizzari, non aude illam damnare. Eam ego olim reprobavi, & novissime reprobat Aversa, Perinus, & Lugo. Et probatur ex verbis decreti §. 4. *ibi, volens omne damnabile lucrum ab Ecclesia removere, prohibet, &c.* Sed removere quamlibet speciem lucri turpis ab Ecclesia materia est sufficiens, ut graviter præcipiatur, & seria voluntas graviter obligandi sufficiens his verbis includitur. Neque hic attendendum est damnum iniuste alicui datum, sed indecentia tam sordida negationis, quæ satis capax est præcepti graviter obligantis secundum se: quamvis in aliquo casu particulari posset esse peccatum veniale ex parvitate materiae. Ex his inferit Lugo Sacerdotem, qui vel ignoranter, vel cum opinione sibi probabiliter violavit prædicta decreta, teneri, vel efficere Missas, vel stipendia restituere: sicut ille, qui bona fide rem accepit postea quando competit se deceptum fuisse, tenetur ratione rei acceptæ restituere. *part. 10. tractat. 16. resolutione 69.*

10. Pellizzarius in *Man. tom. 1. tractat. 6. cap. 3. numero 23.* & Tambur. censent, quando religiosus electus in executorem testamenti curaret minori stipendio celebrari libi Missas præscriptas à testatore, quam celebrarentur in loco ipso testatoris, tuta conscientia retinere posse residuum illud pecuniæ: hoc propter industriam ab eo adhibitam in Missarum procuracione. Ut dicunt Doctores communiter eum, qui re vendit ex commissione Domini, si sua industria illam transferat in locum, ubi carius possit vendi, acquirere excessum pretii sicut fructum industriae. Declaratio Sacrae Congregationis posita post decreta de celebracione Missarum §. ad 9. in oppositum, iuxta ipsos, non loquitur de executione testamenti. Hæc Pellizzarius, quem sequitur etiam Tamburinus. Ego contrarium sequor, & audivi his diebus à fide dignissimo hanc opinionem fuisse damnatam à Sacra Congregatione Indicis in Manuali Pellizzari. Nostram tenet Fagundez, & Aversa. *part. 10. tr. 16. ref. 68.*

M I S S A M.
Applicare.

1. ✠ **M**issam applicare est fructus Missæ conferre. Fructus autem, seu valor sacrificii duplex est. Abus ex re oblata, & dicitur ex opere operato. Alius ex actu offerentis, & dicitur ex opere operantis. Uterque est finitus, Et in quot quia quamvis res oblata sit infinita, partes dicunt tamen offerens sit finitus, & actus eius finitus, valor etiam limitatus est. Et dividitur in tres partes. Prima, quæ ex universali intentione Ecclesiæ applicatur toti populo Christiano, & præcipue Papæ, & Principibus Christianis. Secunda, seu media, quæ applicatur ex intentione peculiari Sacerdotis, cui ipse voluerit. Tertia, quæ est propria ipsius Sacerdotis. Ex his tribus partibus Sacerdos non potest sua privata intentione applicare primam, & Nec tertiam, quæ sibi competit, applicare alteri. Ita Bonacina de Sacrament. disputat. 4. quest. vlt. punct. 8. numero 16. alii contra Henricus lib. 9. cap. 21. num. 7.

*Missa va-
l. r. quoru-
plex.
Et in quot
partes di-
vidatur.
An Sacer-
dos appli-
care possit
alteri sua
partem.*

Kkkk vnde

vnde dicemus infra non posse Sacerdotem pro vno Sacro duplicatam mercedem accipere, correspondentem valori medio & proprio. *part. 1. tractat. 14. resolutione 14. & 80. & part. 5. tractat. 14. resolutione 45. & part. 10. tractat. 1. resolutione 21.*

Es an Sacrificium pluribus applicari possit singulis, ac si fertur, Sacerdotem posse vnicui soli applicare.
 2 Caietanus in 3 part. *quæst. 79. artic. 5.* Vasquez in 3 part. *tom. 3. disputat. 231.* & alii dicunt Sacrificium pluribus applicatum, prodesse singulis, ac si vni tantum applicaretur. Ex quibus inferunt, ac si fertur, Sacerdotem posse vnicui soli applicare. Sed hæc negant Præpositus in 3 part. *quæst. 83. art. 2. dub. 7.* Henriquez lib. 9. *cap. 1. num. 5.* & alii, quia, vt supra diximus, valor Missæ finitus est. *part. 5. tractat. 14. ref. 81. & olim part. 4. tr. 4. ref. 190. §. Notandum.*

Parochus non tenetur applicare suis Parochianis aliquod sacrificium. Sed potest de omnibus accipere stipendium.
 3 Valorem medium non tenetur Parochus applicare omnibus, quamvis aliquando coram ipsis celebrare teneatur. Sed potest pro singulis Missis stipendium accipere. Nam proventus pastorales non dantur sibi pro applicando valore Sacrificii, sed ratione totius officii pastoralis. Ita Sylvius in 3 part. *quæst. 83. art. 1. qu. 17.* contra Nugnum *ibid. dub. 9. concl. 2.* Quod Possevinus de offic. *Curati cap. 2. num. 4.* procedere putet, etiam vbi adest consuetudo in contrarium, nam non est facile inducenda obligatio in præiudicium tertii sine citatis probationibus, consuetudo autem dum non est scripta in tabulis Ecclesiæ, nec adest præceptum Episcopi, non obligat sub mortali. *p. 2. tr. 14. ref. 26.*

Sicut Religiosi de Missa conventualem applicare, vbi non adest sa consuetudo.
 4 Possunt etiam Religiosi Missam conventualem applicare, vbi non adest contraria consuetudo. Nulla enim lex id prohibet, & omnia sunt cõcessa, quæ non inveniuntur prohibita. Ita Peyrinus *tom. 3. cap. 1. num. 20.* contra Bonaciam de *Sacram. disp. 4. quæst. ult. punct. 7. §. n. 7. p. 5. tr. 13. ref. 51. & p. 10. tractat. 15. ref. 43.*

5 Vt valor medius applicetur alicui.

requirit Vasquez in 3 part. *tom. 3. disput. 138. c. 6. n. 76.* intentionem Sacerdotis actuali vel virtualem tempore ipsius Sacrificii, qualis exigitur ad consecrandum. Sed ego existimo cum Iugo de *Sacram. disp. 8. sect. 6. num. 93.* sufficere, quod aliquando voluerit tale Sacrificium illi prodesse, etiam cum celebrat, nihil de hoc cogitet, dummodo illam intentionem, quæ habitualis dicitur, non revocaverit. De intentione autem consecrandi diversa est ratio, quia illa esse debet operativa; hæc verò solum debet movere divinam voluntatem ad applicandum fructum, & quod est cõcurrere obiectivè, & non requirit præsentiam concurrentis. Porro non sufficit habere solum intentionem applicandi. *p. 2. tr. 14. ref. 47. & p. 5. tr. 4. ref. 65.*

6 Cæterum etiam in Missis Regularium applicatio secundum Suatez in 3. *Regulares par. tom. 2. disp. 79. sect. 9.* fieri debet ab ipso celebrante; quia tam consecratio, quam applicatio Missæ ita instituta est, ut pendeat à libera celebrantis intentione. Hæc opinio est probabilis. Sed æquè probabilis est opinio Eraxinelli de *oblig. Sacra. sect. 6. §. 7. num. 1.* quod valeat applicatio Superioris, & Sacerdos applicans Missam contra intentionem illius, nihil faciat. Non enim eadem est ratio de intentione consecrationis & applicationis, nam illa est de essentia Sacrificii, & idè non potest à Prælato irritari, hæc verò non est de essentia sacrificii, & si à Prælato alteri applicetur, quam ab ipso celebrante, non violatur ratio sacrificii. *part. 2. tract. 14. ref. 72.*

7 Sacerdotes, qui ordinantur, & Sacerdotes cum Episcopo celebrant, secundum *primò celebratum tom. 3. de Euchar. disputat. 38. byantes cõ sect. 8. numero 4.* possunt singuli cui voluerit Episcopo, tunc integrè, & independentè à voluntate alterius applicare, quia singuli sunt illud Sacrificium, ac si unus solus offerret. *part. 5. tractat. 14. ref. 112.*

8 Sacerdos accipiens pro applicatione Missæ stipendium, secundum *Co. ainch de Sacra. quæst. 83. art. 1. dub. 10. num. 10.*

micro

neatur applicare orationes & precibus & fructum operis operati? *mero 195. non tenetur illi applicare Orationes, & preces, quæ in Missa emittuntur, nec fructum ex opere operantis, sed tantum fructum ex opere operato. Sed aliqui hanc sententiam non admittunt, nam secundum eam æquè valeret danti elemosinam sacrificium boni, ac mali Sacerdotis: & sic non deberent fideles esse solliciti ad iuvenientes Sacerdotes optimæ vitæ; cum tamen id consulant DD. apud Fagundez p. 1. l. 3. c. 6. n. 22. p. 5. tr. 1. 4. ref. 80.*

Non licet applicare Missas de Requiem ad huc viuentibus. 9 Sed an liceat Missas Defunctorum applicare viventibus, ac si essent defuncti? Affirmat Pinellus de Missa, par. 2. cap. 7. dub. 3. testaturque, in Lotharingia huic morem vigere, in eum finem, ne hæredes postea negligentes sint in huiusmodi suffragiis procurandis. Limitat hanc sententiam Barbosa in collect. DD. ad Trid. sess. 22. cap. 3. numero 8. modò non dicantur illæ Orationes, quæ supponunt aliquem esse defunctum, vt Oratio Inclina, in qua habetur, *quam de hoc saculo migrare iussisti.* Idque vt videretur mendacium. Sed Faustus de Euchar. lib. 2. quæst. 148. qui in hac etiam est sententia, putat, hanc limitationem non esse necessariam: nam in iis Orationibus Sacerdos orans pro vivis, repræsentat eos Domino vt mortuos, qui modus anticipatè loquendi est vtitatis sumus in Scripturis. Et sanè in Missa pro animabus iam existentibus in Purgatorio, dicitur, *ne absorbeant aëstariarum, ne cadant in obcurum sine villo mendacio.* Sed contrarium tenendum est cum Layman lib. 5. tractat. 5. cap. 2. numero 15. & aliis, & talem consuetudinem extirpandam esse. Tum quia est contraria ritibus Ecclesiæ Romanæ. Tum etiam, quia nullum habet peculiarem fructum; quem non habeant Missæ institutæ pro vivis, vt Missæ de Sanctis, Missa pro remissione peccatorum, &c. Nam si loquamur de fructu ex opere operato, hic est æqualis in omnibus Missis, nec quia applicatur in subsidium animæ postquam ex vita discesserit, suspendi potest: nam statim prodest ei, cui applicatur, si est

capax, fructus verdè ex opere operantis, nimirum ex suffragiis Ecclesiæ, non potest, nisi imperitè, vel etiam superstitione, applicari vivis: quia illæ preces, quæ recitantur in Missa de Requiem, tum ex significatione, tum etiam ex Ecclesiæ institutione, quam Sacerdos propria intentione mutare non potest, referuntur ad mortuos. Igitur, qui timet suffragia sibi post mortem defutura, applicent sibi Missas institutas ab Ecclesia pro vivis, qualis est illa *pro remissione peccatorum, &c.* Et hæc omnia etiam procedunt in officio Defunctorum, p. 5. tr. 13. ref. 2.

Si Sacerdos celebret hac intentione; Deus applicet animæ, cui ipse voluerit, dicit Navar. fructum remanere in thesauro Ecclesiæ, quia Deus non determinatur nisi per causam secundam, hæc autè illo casu nõ determinat, p. 1. c. 6. r. 39

Quid si Sacerdos intentionè applicet homini in peccato mortali existenti? Hæc riq. & Granadus probabilius docent contra Suar. cum sublato peccato adhuc illi prodesse, quod est magis piũ. Si nulli applicetur sacrificium, Franc. Lugo. Wiggers, putant fructũ manere in thesauro Ecclesiæ; sed verius est, eum redire ad celebrantem; quia hæc est eius voluntas interpretativa. *Ibid. ref. 40.*

De obligatione applicandi Missam pro elemosyna. Vide infra V. *Missarum stipendium.*

MISSAM AUDIRE.

10 ✠ **M**issam audire tenetur omnis Christianus adultus non legitime impeditus singulis festis de precepto sub pœna peccati mortalis, ex Can. Missas, de consecr. dist. 1. ✠ Tenetur audire Missam, non autem aliud, quod succedat loco Missæ: vnde Festi sexta in Parasceves, in qua occurrit Festum Annunciationis, non tenentur fideles audire illud officium, in quo Sacramentum præconsecratum sumatur, vulgò *Mezza Messa*, vt ait Val-

Missam audire tenetur adultus singulis festis. Nõ autem mezzam Missam Veneris sancti.

Kkkk 2 quoz